

STADIILE CREDINȚEI/DEZVOLTĂRII SPIRITUALE după Janet Hagberg, preluate de Jon Paulien

Există șase stadii de dezvoltare spirituală despărțite, la mijloc, de o perioadă de pustie. Primele trei stadii aparțin spiritualității colective sau religiei, ultimele trei aparțin spiritualității individuale sau relației personale cu divinitatea. Primele trei țin mai mult de verbul *A face*, ultimele trei țin mai mult de verbul *A fi*. În primele trei stadii Îl vezi pe Dumnezeu prin ochii oamenilor, în ultimele trei îi vezi pe oameni prin ochii lui Dumnezeu. Din perspectiva metamorfozării, primele trei reprezintă omida, ultimele trei, fluturele. În limbajul Noului Testament, primele trei se aplică la fratele *slab* în credință, iar ultimele trei la fratele *tare* în credință.

Fiind un termen cantitativ, referitor la acumulare, **creșterea** se petrece în cadrul fiecărui stadiu. Fiind un termen calitativ, referitor la diferențiere, **dezvoltarea** se petrece în cadrul tranziției de la un stadiu la altul. Această **tranziție** nu e lină. Dimpotrivă, transferul de la un stadiu la altul se face întotdeauna **printr-o criză**, o oportunitate de elevare a nivelului spiritual sau de recădere în stadiul precedent. Datorită fricii de prăpastia tranziției și a ispitei confortului spiritual, **pericolul blocării**, a rămânerii la un *status quo* este imens.

Vom încerca, în continuare, să descriem cele **trei plus trei** stadii ale dezvoltării spirituale și a experienței pustiului dintre ele. Ele sunt, după cum urmează.

1. **Convertirea sau nașterea din nou.**
2. **Ucenicia sau creșterea sub oblăduirea unui mentor.**
3. **Succesul administrativ sau promovarea în comunitatea de credință.**

EXPERIENȚA PUSTIEI, Noaptea Strâmtorării, un Ghetsemani individual.

4. **Solitudinea sau accesul nemijlocit la contactul cu divinitatea.**
5. **Servirea anonimă nediscriminatorie sau dăruirea de sine.**
6. **Integrarea în ordinea divină prin practicarea principiului dragostei.**

Se presupune că toți începem călătoria noastră spirituală de la nivelul zero: o nemulțumire cu propria noastră condiție umană, un gol interior, o foame existențială după ceva mai bun. De acolo, la un moment dat, intrăm în primul stadiu al călătoriei noastre spirituale.

STADII SPIRITUALE	CARACTERISTICI	MODURI DE BLOCARE	MODURI DE CREȘTERE
1. Convertire	O epifanie personală mediată de o experiență colectivă. Orfanul adoptat de o familie. Dumnezeul unui trib moral. Inocență, bucurie, entuziasm. Sunt iubit și împlinit.	Nimicnicie, nevrednicie. Naiv, ignorant, încrezător și vulnerabil ca un prunc. Frica de Dumnezeu, de Satana, de alții, de organizație, de păcat, de a greși, de pedeapsă, de pierderea apartenenței te poate parazita și/sau paraliza.	Recunoaște-ți valoarea personală. Aderă la un grup mic. Caută modele. Alege un leader onest, transparent.
2. Ucenicie	Ucenic, dornic de creștere, nevoia de un mentor, gândire alb-negru, legalist, conformist, inflexibil, avem tot adevărul.	Poate fi înșelat, abuzat, dezamăgit, atât de sistem, cât și de mentor. Rigiditatea regulilor. Concurs de sfințenie. Cauți biserica mai bună.	Admite limitele liderului spiritual. Recunoaște-ți darurile unice și pune-le în valoare în grup sau comunitate.
3. Succes	Apreciat, respectat. Promovat pe scara ierarhic-administrativă. Devine mentor. Frate/soră mai mare. Atinge vârful piramidei social-religioase. Nivel de confidență ridicat.	Simțământ de absolvire. <i>Am ajuns! M-am ajuns!</i> Puterea corupe. Mândrie. Epuizare. Politica religioasă crează o atmosferă toxică. Pericolul plafonării. Beția puterii. Faultat. Abuzarea altora.	Schimbă conceptul de performanță cu cel de slujire. Fii flexibil și deschis la a învăța. Recunoaște că nu ai toate răspunsurile. Fii sensibil la crizele altora și ale tale.
PUSTIA	Certitudinile dispar. Dumnezeu pare distant. Reușitele spirituale personale sunt nesatisfăcătoare, superficiale, chiar egoiste. Un simțământ profund de neliniște,	Luptă interioară. Cei mai mulți se opresc din cercetare. Durerea e prea mare. De ce ai renunța la confortul comunității care încă nu știe nimic despre lupta ta sufletească? Vină,	Conștientă de sine, abandonare de sine, reflecție, disconfort, risc, iertare, acceptare, discernământ, dragoste,

	<p>insatisfacție și nesiguranță și se cuibărește în suflet. O mai fi ceva/Cineva dincolo de Biserică, dincolo de religie?</p>	<p>rușine, trădare, dezamăgire.</p>	<p>compasiune, integritate, caracter.</p>
<p>4. Solitudine</p>	<p>Dacă accepți provocarea de a continua cursa, începe etapa interiorizării, căutării unei căi de a comunica cu Dumnezeu direct, fără mijlocirea conducătorilor religioși. Ești disperat după o audiență cu divinitatea față către față. <i>Unde ești, Doamne? Dacă există, vorbește-mi!</i></p>	<p>La momentul acesta, riscul este ca frații și surorile, tribul tău spiritual, să nu te înțeleagă, să nu te susțină, să te considere neconformist, apostat, eretic, căzut de la credință, decăzut, păcătos, mai rău decât un nelegiuit. Nu spera să fii înțeles, susținut sau aplaudat. Puțini îți se vor alătura. Mulți te vor părăsi. Nu există scenă, microfon, scenariu, rol sau public.</p>	<p>Dacă supraviețuiești oprobiul public și experiența solitudinii, urmează o a doua convertire – de la aderarea la Eklesia, ca instituție religioasă, la atașarea de Dumnezeu, ca persoană. De la teama de Dumnezeu, la dragostea de Dumnezeu. De la nivelul de rob, la nivelul de prieten. Credința trece de la nivel cerebral, de convingere, la nivel intim, de relație personală.</p>
<p>5. Servire</p>	<p>Te vei ruga, vei căuta și vei iniția o umilă cale de a ajuta pe oricine într-un mod cât e poate de anonim, în care stânga nu știe ce face dreapta, nu există alt șef decât Dumnezeu Însuși și altă răsplată decât bucuria interioară a lucrului bine făcut. Îți vei găsi scopul vieții, chemarea ta unică,</p>	<p>Nu există statistici, rapoarte, promovări, apartenență oficială, botezuri, success financiar, recunoaștere publică sau validare socială. Poate oprobiu, dezaprobare sau excludere.</p>	<p>Slujește oamenii pentru că sunt frații și surorile tale, toți creați după chipul lui Dumnezeu. Caută pacea și echilibrul interior. Urmărește integritatea personală. Fii dispus la sacrificiul suprem.</p>

	modul de a-i sluji pe alții cu darurile tale naturale.		
6. Integrare	<p>Aparența fizică, trecutul imoral sau comportamentul prezent sunt irelevante. Satul global este familia ta. Nu există reguli, ci doar principii, care în final se pot reduce la un singur concept: <i>Reprezintă-L pe Dumnezeu iubindu-i pe oameni pentru El și de dragul Lui.</i></p>	<p>Din cauza lipsei de popularitate în rândul instituțiilor religioase, stadiu șase – cel al iubirii aproapelui ca reprezentant al lui Isus printre noi – e deosebit de rar și greu de atins. Vei fi considerat eretic, habotnic, extremist, incorect politic, indezirabil. Greu de găsit prieteni. Și mai greu de găsit un mentor.</p>	<p>Poate la asta se referă Isus când zice: <i>Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu. Dar, îndrăzniți. Eu am biruit lumea.</i> Nu înceta să devii. Nu există destinație finală.</p>